

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/108/2017
Identifikačné číslo spisu: 1207225807
Dátum vydania rozhodnutia: 11.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Emil Franciscy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1207225807.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ P. W. a 2/ M. W., bývajúcich v G., F., zastúpených Mgr. Martinom Čabákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Jesenského č. 2, proti žalovaným 1/ Všeobecnej úverovej banke, a. s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy č. 1, IČO: 31 320 155 a 2/ + ULTRA asset & debt recovery, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 56, IČO: 35 800 054, zastúpenej spoločnosťou +ULTRA Legal s. r. o., advokátni kancelár, organizačná zložka, so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 56, IČO: 47 255 480, o určenie neplatnosti právneho úkonu, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5 C 162/2008, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. novembra 2015 sp. zn. 14 Co 573/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovia majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobcovia sa v konaní domáhali určenia neplatnosti zmluvy z 23. marca 1996, ktorou bolo v prospech žalovanej 1/ zriadené záložné právo (ďalej len „záložná zmluva“) k nehnuteľnostiam v katastrálnom území C., ktoré sú vedené na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m², parcela č. XXX/XXX - záhrady vo výmere XXX m², parcela č. XXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m² a rodinný dom so súpisným č. XXX na parcele č. XXX/X (ďalej len „sporné nehnuteľnosti“). Neplatnosť záložnej zmluvy vyvodzovali z toho, že v čase jej uzatvorenia boli maloletí a v ich mene ju 20. marca 1996 podpísala súdom ustanovená opatrovníčka N. S., ktorá ale pri tom prekročila rozsah svojich oprávnení - súd totiž rozhodol, že je oprávnená v mene maloletých (len) podať žiadosť o odstránenie stavby a o vydanie stavebného povolenia, resp. podpísať zmluvu o predaji sporných nehnuteľností. Záložné právo bolo zriadené na zabezpečenie úveru vo výške 8 000 000 Sk podľa úverovej zmluvy č. 1/96 z 20. marca 1996, ktorý bol poskytnutý spoločnosti BOROTEX, s. r. o. (patriacej rodičom žalobcov 1/ a 2/). Žalovaná 1/ zmluvou zo 7. januára 2004 postúpila na žalovanú 2/ svoje práva voči spoločnosti BOROTEX, s. r. o. nielen z úverovej zmluvy, ale aj zo záložnej zmluvy na obchodnú spoločnosť GFR, s. r. o., ktorá neskôr zmenila svoje obchodné meno na RYMA, s. r. o. [poznámka: v priebehu dovolacieho konania bola oznámená

zmena obchodného mena tejto spoločnosti (jej súčasné obchodné meno je + ULTRA asset & debt recovery, s. r. o.)). Podľa názoru žalobcov je záložná zmluva absolútne neplatný právny úkon, lebo N. S. konala nad rozsah zmocnenia daného jej súdom ako opatrovníčke. Naliehavý právny záujem vyvodzovali žalobcovia z toho, že bez určenia neplatnosti záložnej zmluvy nemožno dosiahnuť výmaz záložného práva na príslušnom liste vlastníctva.

2. Okresný súd Pezinok (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 30. júna 2010 č. k. 5 C 162/2008-225 určil, že záložná zmluva je neplatná.

3. Na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „odvolací súd“) uznesením z 13. novembra 2012 sp. zn. 7 Co 408/2010 napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Okresný súd Pezinok potom rozsudkom z 3. júla 2013 č. k. 5 C 162/2008-330: I. určil, že záložná zmluva je neplatná, II. určil, že neplatné sú aj dodatky k záložnej zmluve, III. žalobu voči žalovanej 1/ zamietol, IV. rozhodol o povinnosti žalovanej 2/ zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov konania, V. žalovaných 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť žalovanej 1/ náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia preukázali naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), lebo ním možno dosiahnuť výmaz záložného práva na liste vlastníctva. Súd prvej inštancie vzal na zreteľ, že žalovaná 1/ postúpila svoju pohľadávku na žalovanú 2/, preto žalovaná 1/ prestala byť v danom prípade pasívne vecne legitimovaná (žalobu proti nej z tohto dôvodu zamietol). Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že sporné nehnuteľnosti sú vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/. Ich rodičia (ako spoločníci spoločnosti BOROTEX, s. r. o.) požiadali žalovanú 1/ o poskytnutie úveru v sume 8 000 000 Sk, ktorú táto spoločnosť potrebovala na úhradu výdavkov spojených s plánovanými investíciami. V záujme zabezpečenia poskytovaného úveru bolo v prospech žalovanej 1/ zriadené záložné právo zaťažujúce sporné nehnuteľnosti. V čase uzatvorenia záložnej zmluvy boli žalobcovia 1/ a 2/ maloletí, nemali spôsobilosť na uzavretie záložnej zmluvy a museli byť zastúpení zákonným zástupcom. Záložnú zmluvu preto podpísala v ich mene súdom ustanovená opatrovníčka N. S., ktorú ale súd poveril len na vykonávanie iných úkonov, nie na uzavretie záložnej zmluvy. K otázke dobromyseľnosti záložného veriteľa v zmysle § 151d ods. 1 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaná 1/ je právnická osoba, ktorá je vybavená odborne zdatným právnickým útvarom, preto ak pri uzatváraní záložnej zmluvy pochybila, nemôže sa odvolávať na svoju dobromyseľnosť. Nedôvodná je aj námietka o rozpore konania žalobcov s dobrými mravmi. O zaťažení ich nehnuteľností záložným právom rozhodli ich rodičia, žalobcovia neovplyvňovali ich konanie, nepodieľali sa na neplnení zmluvných povinností a sami nie sú dlžníkmi. Z týchto dôvodov dospel súd prvej inštancie k záveru, že záložná zmluva bola uzatvorená v rozpore s § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je preto absolútne neplatná. Vzhľadom na to žalobe vo vzťahu k žalovanej 2/ vyhovel.

5. Uvedený rozsudok súdu prvej inštancie napadli odvolaním žalobcovia 1/ a 2/ (vo výrokoch III., IV. a V.) a žalovaná 2/ (vo všetkých výrokoch). Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 10. novembra 2015 sp. zn. 14 Co 573/2013 rozsudok súdu prvej inštancie: a/ vo výrokoch I. a II. potvrdil, b/ vo výroku III. zmenil tak, že žalobu voči žalovanej 2/ zamietol, c/ odlišne od výrokov IV. a V. rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol o trovách konania.

5.1. V odôvodnení uviedol, že pre vznik záložného práva nebola - z dôvodov uvedených už súdom prvej inštancie - splnená zákonná podmienka, a to dobromyseľnosť záložného veriteľa v otázke, že záložca je oprávnený vec založiť. Už samotná skutočnosť, že pre niektoré úkony týkajúce sa sporných nehnuteľností bol maloletým deťom (žalobcom 1/ a 2/) ustanovený opatrovník, mala byť pre žalovanú 1/ silným signálom pre zvýšenú opatrnosť danú existenciou kolízie záujmov maloletých detí a ich rodičov (spoločníkov spoločnosti žiadajúcej o úver). Rozhodnutie súdu o ustanovení opatrovníčky bolo pritom formulované úplne jasne a nedávalo žiadny priestor pre výklad, že sa vzťahuje aj na uzatvorenie záložnej zmluvy. Súdom ustanovená opatrovníčka maloletých žalobcov 1/ a 2/ uzatvorením záložnej zmluvy zreteľne prekročila rámec jej vymedzených oprávnení. Súd prvej inštancie preto dospel k správne mu záveru, že záložná zmluva je neplatná v zmysle § 38 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka. I keby

rodičia žalobcov pri kontakte so žalovanou 1/ prípadne konali v rozpore s dobrými mravmi, nemôže to byť na ťarchu žalobcov 1/ a 2/. Z uvedených dôvodov odvolací súd prvé dva výroky napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne.

5.2. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalovanej 2/, podľa ktorej je nevykonateľný výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie. Podľa presvedčenia odvolacieho súdu formulácia tohto výroku zodpovedá požiadavkám katastra a môže byť náležitým podkladom pre výmaz záložného práva v katastri nehnuteľností.

5.3. K námietke žalovanej 2/, že nebol daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti aj dodatkov č. 1 až 3 k záložnej zmluve, odvolací súd uviedol, že tieto dodatky sú súčasťou zmluvy, preto bolo potrebné o neplatnosti zmluvy rozhodnúť ako o celku.

5.4. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prvoinštančného súdu, podľa ktorého žalovaná 1/ nie je v danom prípade pasívne vecne legitimovaná. Zdôraznil, že v preskúmvanej veci ide o určenie neplatnosti záložnej zmluvy, ktorá môže byť posúdená len za účasti všetkých účastníkov tejto zmluvy (R 69/1996). Žalovaná 1/ (a nie žalovaná 2/) bola účastníčkou záložnej zmluvy, preto je v danom prípade pasívne vecne legitimovaná.

5.5. Vzhľadom na potvrdenie prvých dvoch výrokov rozsudku súdu prvej inštancie (o neplatnosti záložnej zmluvy a jej dodatkov) odvolací súd považoval za dôvodnú námietku žalovanej 2/ o nedostatku jej vecnej pasívnej legitimácie v spore. Za danej situácie totiž nemohlo byť zo žalovanej 1/ na žalovanú 2/ platne prevedené (neexistujúce) právo. Z týchto dôvodov odvolací súd III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie zmenil (§ 220 O. s. p.) tak, že žalobu voči žalovanej 2/ zamietol.

5.6. Vzhľadom na potvrdenie výrokov rozsudku súdu prvej inštancie v bodoch I. a II. a na zmenu III. výroku rozsudku, t. j. zamietnutie žaloby voči žalovanej 2/, odvolací súd zmenil aj všetky súvisiace výroky prvoinštančného rozsudku o trovách konania.

6. Proti potvrdzujúcemu výroku tohto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná 2/ s tým, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a došlo v ňom tiež k tzv. inej procesnej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.); navyše, napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). K procesnej vade zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. došlo podľa názoru dovolateľky tým, že súdy nevykonali dokazovanie listinnými dôkazmi spôsobom uvedeným v § 129 ods. 1 O. s. p. Skutkové „zistenia“ súdov, ktoré boli získané na základe takéhoto (vadného alebo neúplného) dokazovania nemohli tvoriť základ pre rozhodnutie súdov. K rovnakej vade odnímajúcej žalovanej 2/ možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) došlo aj v dôsledku nedostatkov odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré nemá náležitosti v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. (nedáva odpoveď na všetky otázky významné z hľadiska posúdenia dobromyseľnosti záložného veriteľa pri uzatváraní záložnej zmluvy) a je nepreskúmateľné a arbitrárne. Opodstatnenosť dovolacieho dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. vyvodzovala dovolateľka z nesprávnosti právnych záverov odvolacieho súdu v otázke vzniku záložného práva podľa § 151d ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia záložnej zmluvy. Nesprávne sú predovšetkým závery odvolacieho súdu, ktoré sa týkajú (ne)dobromyseľnosti žalovanej 1/ pri uzatváraní tejto zmluvy. Podľa presvedčenia žalovanej 2/ mali súdy pri riešení dobromyseľnosti (relevantnej z hľadiska spomenutého ustanovenia) vziať na zreteľ tiež okolnosti na strane rodičov žalobcov 1/ a 2/, ako aj okolnosť, že na základe záložnej zmluvy bol povolený vklad do katastra. Záložný veriteľ bol v tomto prípade jednoznačne dobromyseľný a záložné právo vzniklo „odovzdaním“ sporných nehnuteľností (rozhodnutím katastra o vklade). Napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci aj v otázke ochrany záložného veriteľa v zmysle § 265 Obchodného zákonníka. Odvolací súd v danom prípade nezohľadnil, že je v rozpore s elementárnymi zásadami poctivého obchodného styku, pokiaľ niekto požiada o poskytnutie úveru, úver vyčerpá a nevráti a potom sa domáha určenia neplatnosti úkonu zabezpečujúceho návratnosť úveru. Žalovaná 2/ z týchto dôvodov žiadala rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom výroku zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

7. Žalobcovia vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že neobstojí tvrdenie dovolateľky o tom, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., resp. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.). Poukázali na to, že žalovanou 2/ namietaná tzv. iná vada konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.)

a nesprávnosť právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) nezakladajú prípustnosť dovolania. Nesprávnosť vykonania dokazovania nezakladá vadu zmätočnosti a prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Ani dovolateľkou namietaná nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá prípustnosť ňou podaného dovolania. Navyše, podľa presvedčenia žalobcov 1/ a 2/ napadnutý rozsudok nie je nepreskúmateľný, má zákonom stanovené náležitosti (§ 157 ods. 2 O. s. p.) a dovolacie námietky s tým spojené sú len všeobecného charakteru. Žalobcovia 1/ a 2/ sa stotožnili so všetkými právnymi závermi, na ktorých spočíva dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu a popreli, že by spočíval na nesprávnom právnom posúdení veci. Z týchto dôvodov žiadali dovolanie ako procesne neprípustné odmietnuť alebo (ak by dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalovanej 2/ je prípustné) zamietnuť a priznať im náhradu trov dovolacieho konania.

8. Dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť v uvedený deň, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej 2/ treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

10. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v prelomení právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a v možnosti uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

10.1. Dovolaná podaná do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O. s. p. (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nebol tento opravný prostriedok prípustný)], vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

10.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

11. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 10.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

12. Najvyšší súd už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú

splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred civilným súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

12.1. Do uvedeného dňa bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon výslovne pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O. s. p.).

12.2. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p. Prípustnosť dovolania proti rozsudku upravoval § 238 O. s. p. a proti uzneseniu § 239 O. s. p.

13. Už za predchádzajúcej právnej úpravy najvyšší súd vo viacerých rozhodnutiach poukázal na to, že prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 231/2014, 2 Cdo 107/2013, 3 Cdo 139/2015, 4 Cdo 190/2013, 5 Cdo 441/2014, 6 Cdo 250/2011).

13.1. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Objektívnu prípustnosť dovolania vymedzovali pred 1. júlom 2016 ustanovenia § 236 až § 239 O. s. p.

13.2. Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže (a aj podľa O. s. p. sa viazala) na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania treba vziať na zreteľ, či dovolateľ bol negatívne dotknutý napadnutým rozhodnutím (viď tiež R 50/1999). Posúdenie subjektívnej prípustnosti dovolania pritom predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti dovolania; pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie podáva ten, kto naň nie je oprávnený, neskúma už, či je dovolanie prípustné po objektívnej stránke.

14. Subjektívny aspekt prípustnosti dovolania reflektuje stav procesnej ujmy dovolateľa, ktorý sa prejavuje v porovnaní (1) pre neho najpriaznivejšieho výsledku, ktorý mohol byť nastolený rozhodnutím odvolacieho súdu, a (2) reálneho výsledku daného rozhodnutím odvolacieho súdu. Oprávnenie podať dovolanie má len strana (účastník konania), v neprospech ktorej bolo rozhodnuté.

15. Zamietnutie žaloby predstavuje vo všeobecnosti procesný úspech toho žalovaného, voči ktorému bola žaloba zamietnutá. V danom prípade súd prvej inštancie svojím rozsudkom zamietol žalobu v časti smerujúcej proti žalovanej 1/ (tento výrok vyznel v prospech žalovanej 1/ a v neprospech žalovanej 2/). Odvolací súd to ale zmenil tak, že na rozdiel od súdu prvej inštancie zamietol žalobu smerujúcu proti žalovanej 2/. Dovoláním napadnuté rozhodnutie zamietajúce žalobu voči žalovanej 2/ teda z procesného hľadiska znamenalo jej procesný úspech - nezasiahlo negatívne do jej právneho postavenia. To znamená, že v danom prípade je dovolanie podané tým, kto nebol subjektívne oprávnený podať dovolanie.

16. Najvyšší súd po prijatí záveru, že žalovanou 2/ (neoprávneným subjektom) podané dovolanie nevyvolalo účinok, ktorý by po 1. júli 2016 umožnil uskutočniť meritórny prieskum napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, odmietol jej dovolanie podľa § 447 písm. b/ CSP bez toho, aby sa zaoberal otázkami súvisiacimi s objektívnou prípustnosťou ňou podaného dovolania [neskúmal opodstatnenosť dovolacej argumentácie žalovanej 2/ týkajúcej sa procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., resp. vady konania v zmysle § 421 ods. 2 písm. b/ O. s. p. a tvrdenej nesprávosti právneho posúdenia vecí odvolacím súdom (§ 421 ods. 1 písm. c/ O. s. p.)].

17. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.